

NEDELNÉ BOHOSLUŽBY

2.6.	9:30	<i>SÉRIA: NEPRIATELIA SRDCA</i> Káže: Roman Neumann <i>POŽEHNANIE DIEŤAŤA</i>
9.6.	9:30	<i>SVIATOK LETNÍC</i> Káže: Ján Verčimák <i>BUDE VYSLUHOVANÁ VEČERA PÁNOVA</i>
16.6.	9:30	<i>SÉRIA: NEPRIATELIA SRDCA</i> Káže: Roman Neumann <i>KRST A PRIJÍMANIE ČLENOV ZBORU</i>
	14:00	<i>DEŇ RODINY V PARKU M.R.ŠTEFÁNKA</i>
23.6.	9:30	<i>SÉRIA: NEPRIATELIA SRDCA</i> Káže: Roman Neumann
30.6.	9:30	<i>SÉRIA: NEPRIATELIA SRDCA</i> Káže: Roman Neumann

PODUJATIA POČAS TÝŽDŇA

Vždy je to upresnené v aktuálnom nedeľníku a na webe cblv.sk na stránke kalendár (hl. menu: čo robíme / kalendár)

Fusion	štvrtok	MC Kontakt	17:30
Studnička	piatok	Jedáleň	16:00
Mladší dorastenecký klub	piatok	Mládežnícka miestnosť	17:45
BOARD GAMES - klub spoločenských hier	1.6.	MC Kontakt	19:00
Športy		Gymnázium sv. Vincenta	19:30
SPOT	sobota	MC Kontakt	18:00
Mládež	sobota	MC Kontakt	19:00
Stretnutia skupiniek prebiehajú každú druhú stredu.			19:00

STRETNUTIA V STREDU

	Levice 19:00	Horná Seč 18:00	Dolná Seč 19:00	M. Ludany 19:00
5.6.	Modl. špeciál J. Verčimák	Senior Garden		J. Prišťák st.
12.6.	Skupinky	Š. Evin	J. Pokoraczký	
19.6.	Večer chvál	Senior Garden		R. Neumann
26.6.	Modlitby za letné akcie	J. Verčimák (VP)	D. Peter	

PORADA STARŠOVSTVA

11.6. utorok 18:00

DEN RODINY | 16. 6. OD 14:00

Letos opäť pripravujeme Den rodiny v Leviciach, v parku M. R. Štefánika. Motívom letošného dňa rodiny s rúznymi stanovíšťi bude Ovečka Barborka, na motívy podobenství o ztracené ovci. Naší cílovou skupinou by opäť byly rodiny s deťmi ve věku 6-12 let, ale také všichni ostatní, kteří chtějí strávit pěkné odpoledne v parku.

CELOSLOVENSKÝ POBYT SENIOROV

30.6.-7.7. Remata

HOSTITELIA

2.6. Martina Ildžová
Mária Zomborská	23.6. Judita Tomašovská
Lýdia Prišťáková
9.6. Iveta Kollárová
Mária Vektorová	30.6. Emília Nagyová
Eva Bálintová
16.6. Elena Henželová
Ľubica Fazekašová	

BLAHOŽELÁME K NARODENINÁM

Černík Ondrej, Nový Tekov, (83); Lüleiová Juliana, Levice, (73); Pápavová Zuzana, Levice, (75); Horániová Elena, Levice, (68); Suchanská Belická Katarína, Levice (61); Huraj Pavol, Horná Seč, (85); Štefan Gulás, Levice (60); Tichý Karol, Levice, (85); Baranová Magdaléna, Levice, (66); Hankószka Darina, Levice, (72); Emília Suchánska, Levice, (60).

INFORMÁCIE ZO STARŠOVSTVA

- * Spoločne sme študovali materiál Starší zboru (Jeremie Rinne).
- * Ohliadli sme sa späť na rôzne aktivity a život v zbere a tiež sme sa venovali plánovaným aktivitám.
- * Venovali sme sa spoločne dňu rodiny.
- * Venovali sme sa organizačným otázkam súvisiacim so seminárom o duchovnej revitalizácii zborov, ktorý bude v dňoch 21.-22.6.2019 v našich zborových priestoroch.
- * Hovorili sme so Simonom Guťanom, ktorý požiadal o krst a prijatie za člena zboru. S vďačnosťou a potešením sme prijali Simona za člena zboru CBLV.
- * Venovali sme sa spoločne výsledkom celocirkevnej slovenskej konferencie CB.
- * Venovali sme sa spoločne pastoračným otázkam.
- * Adrej Moravský sa vzdal služby podpredsedu staršovstva. Spoločne sme zvolili za nového podpredsedu brata Štefana Hasiča.
- * Sme veľmi vďační nasadeniu manželov Cziriových pre aktivity smerujúce k vzniku cirkevnej základnej školy v LV – ako misijného projektu nášho zboru. Modlime sa ako zbor za plánované kroky.

KONFERENCIA VIERA V PRÁCI, TÉMA: SLOVÁ SA MUSIA STAŤ TELOM: AKO SÚVISÍ KRISTOVO VTELENIE S CIRKVOU A SPOLOČNOSŤOU DNES?

29.11.- 1.12. piatok – nedeľa Hotel SOREA Hutník I, Tatran. Matliare
Cena: 80 Eur/osoba. Info: www.vieravpraci.sk. Prihlasovanie od septembra.

LETNÉ AKCIE 2019

30. jún – 7. júl	Celoslovenský pobyt seniorov – Hotel Remata
1. – 5. júl	SPOT – Diel
7. – 13. júl	Tábor MDK – Drábsko
28. júl – 3. august	Kecy – Penzión Lagáň
28. júl – 4. august	VeDeLePoCiBr – Hotel Lomnista, Jasenie
12. – 16. august	DeLeT – Levice
18. – 23. august	Florbalový camp

Aktuálne termíny akcií sú v kalendári na webe cblv.sk.

ABSOLVENTI ŠKÔL – STREDNÝCH, VYSOKÝCH AJ INÝCH

Radi by sme vyjadrili našu gratuláciu, radosť a vďačnosť za Božiu pomoc tým, ktorí úspešne ukončili štúdium. Vieme o mnohých, avšak nemáme istotu či vieme o všetkých, kto a kde študoval a doštudoval. Prosíme, oznámte nám do kancelárie zboru (telefónom, e-mailom) kto a akú školu ukončil.

KONTAKTY

Internetová stránka zboru: www.cblv.sk

Kancelária zboru	S.Chalupku 7	☎ 633 2520, levice@cb.sk
Kazateľ: Roman Neumann		☎ 633 2524 roman.neumann@cb.sk
Kazateľ pre MDK a mládež: Ján Verčimák		☎ 0905 629 663
Pastoračný poradca: Zdeňka Neumannová		☎ 0950 536 265
Domovníčka: Oľga Moravská		☎ 633 2521; 0905 138 211

Číslo účtu pre príspevky na činnosť zboru:

Zborový účet:	SK14 0900 0000 0000 2861 1356
MC Kontakt:	SK10 0200 0000 0016 1152 5951
Miesto v dome:	SK96 5600 0000 0071 4356 2002; VS:5555
Dom pre seniorov:	SK79 5600 0000 0071 4356 9001; VS:3333

Uzávierka čísla: Vždy v stredu pred poslednou nedeľou v mesiaci

SPRÁVA PREDSEDU RCB PRE KONFERENCIU 2019

Tohtoročná konferencia Cirkvi bratskej na Slovensku je jubilejnou 50. konferenciou. Končí ňou funkčné obdobie súčasnej Rady. Ďakujem Pánu Bohu, že som mohol žiť, slúžiť a rásť s vami bratia: Ján Henžel, Martin Jurčo, Miroslav Moravský, Slavo Poloha, Peter Prištiak, Rasťo Števko aj s riaditeľmi Kancelárie Rady Jakubom Kintlerom a Jurajom Klementovičom. Zároveň službu v Rade končia bratia Martin, Miroslav a Peter, ktorí boli členmi Rady viac funkčných období. Ďakujeme vám za to, že ste časť svojho života, obdarovania a síl spojili s touto službou cirkvi.

Dokumenty z archívu hovoria, že prvá konferencia CB na Slovensku sa konala 14. a 15. júna 1969 v Leviciach. Zúčastnilo sa jej 32 delegátov, vrátane 8 členov Slovenského odboru CB, nazývaného aj Slovenský prípravný výbor. Ten bol vytvorený celoštátnou Radou CB v novembri 1968 a pripravoval prvú konferenciu a voľby Predsedníctva CB na Slovensku. Predsedníctvo CB bolo predchodcom dnešnej Rady CB. Cirkev bratská na Slovensku mala vtedy tri zbory a približne 842 členov: Prešov (388), Bratislava (161) a Levice (293). Túto udalosť pripomína kópia historického zápisu, ktorá je priložená ku konferenčnému materiálu ako malý konferenčný bonus.

Ak som dobre identifikoval delegátov prvej slovenskej konferencie, tak dnes žije už iba jeden delegát z každého zúčastneného zboru. Sú to traja bratia, ktorí vtedy patrili na konferencii k najmladším. Táto historicky prvá konferencia zvolila Predsedníctvo CB a prijala niekoľko kľúčových uznesení. Ako je vidieť zo zápisnice, proces vedúci k tzv. „asymetrickému modelu“ usporiadania a správy cirkvi nebol jednoduchý. Detaily sa už dajú ťažko identifikovať, ale nejaké kontúry je predsa len vidieť.

Zaujímavé je uznesenie, ktoré hovorí, že *Konferencia vyhlasuje budúce ročné obdobie cirkvi ako rok zjednotenia. Poveruje Predsedníctvo CB, aby v tomto roku uskutočnilo také podujatia, po zboroch na Slovensku, ktoré by poslúžili postavenému cieľu zjednocovania.*

Z toho sa dá usudzovať, že už pre tri zbory nebolo jednoduché nachádzať spoločný prienik, ktorý by uspokojivo vyjadroval ich presvedčenia a potreby. Svedčia o tom aj jednotlivé diskusné príspevky napriek uhladenej zápisničnej forme. Prešovský zbor s diasporou 30 rôznych staníc od Čiernej nad Tisou po Dolný Kubín si niesol nielen prevažne vidiecky

charakter, ale zároveň aj silnú väzbu na české zbory a americko-českú misiu. Bratislavský zbor mal nielen mestský charakter, ale aj komplikovaný príbeh vzťahov s členmi bývalého Modrého kríža. A v tomto prostredí sa ocitol levický zbor so svojim evanjelicko-metodistickým príbehom po presadení do odlišného kultúrno-politického prostredia.

Vplyv spoločensko-politických procesov „pražskej jari“ a federalizačný proces na konci 60-tych rokov mal svoju odozvu aj v našich zboroch. CB na Slovensku (alebo jej časť?) sa snažila emancipovať a súčasne prejavovala aj formulovala svoju identitu. Je zrejmé, že táto historicky i teologicky podmienená rozmanitosť mala veľký vplyv na život CB a pomerne silno určovala napätia aj nádeje, výhry aj prehry, požehnanie aj trápenie, ktoré CB sprevádzali v ďalších rokoch. Myslím si, že aj na dnešnej konferencii by sme mohli užitočne diskutovať o témach, ktoré hýbali našimi otcami pred päťdesiatimi rokmi. Pozoruhodné je napríklad uznesenie zdôrazňujúce systematickú starostlivosť o mládež v cirkvi, čo prinieslo veľmi dobré ovocie.

Téma identity a charakteru CB sa stala aktuálnou po roku 1989 a opäť viac pod vplyvom spoločensko-politických zmien. (V roku 1993 a potom v 2016 nasledovalo prispôbenie cirkvi novej situácii po rozdelení Československa – „symetrický model“: jedna cirkev v dvoch krajinách, dve zemské Rady, dve zemské Konferencie, dva Poriadky, Spoločná konferencia, spoločná Ústava, spoločné Duchovné zásady.) No už v roku 1988 kulminovala v CB na Slovensku vážna vnútorná kríza najmä v spojitosti s vedením cirkvi. Odvtedy už 30 rokov žijeme v slobodných demokratických pomeroch. Do nášho slovníka aj praxe vstúpilo nové slovo vízia, ktoré sa niekde aj dobre udomácnilo. Život kresťanov a cirkvi v rámci svojich zborov, veľmi limitovaný počas rokov normalizácie (1969-1989), sa mohol slobodne rozvíjať a jednotlivci aj zbory dostali priestor aj pre aktivity v spoločnosti. Tie aktivity, ktoré prežili dodnes a majú potenciál pre rast, prinášajú otázku o miere angažovanosti zboru v týchto činnostiach či projektoch.

Aktuálnym príkladom sú cirkevné školy. Vznikajú a hlavne sa zatiaľ udržali tam, kde sú vhodní ľudia (zjednodušene povedané) a podmienky. Nedá sa to kopírovať ani jednoduchým multiplikačným úsilím zhora, ani túžbou nadšencov zdola. Je zrejmé, že naša krajina potrebuje dobré školy. Je tu dopyt po dobrých školách. Ale tá otázka zostáva: Má sa v tom

angažovať zbor ako právny subjekt, alebo máme podporovať kresťanov zo zboru, aby sa v tom angažovali ako občania? To, ako na to individuálne, zborovo alebo denominačne odpovedáme, má dopad na mieru akceptácie a podpory. A neraz je to zdrojom polarizácie. Ako spojiť dva odlišné prístupy? Je treba ich spojiť? A dajú sa spojiť? A je tu aj moment vzťahovej asymetrie. Ak sa niečomu darí – hoci sa na tom priamo nepodieľame, ale je to s nami spojené, tak sa tým radi pochválime. Ak však dôjde k zlyhaniu, radšej by sme popierali akúkoľvek spojitosť s nami. Pričom cirkevná škola je len jedna dobrá ilustrácia z viacerých. Stále to má čo do činenia s tým, ako zbor/cirkev rozumie svojmu poslaniu – misii – a ako to reálne aplikuje. V tomto sú kľúčové staršovstvá zborov. Oni stanovujú skutočné priority zboru a spôsoby ich dosahovania.

Spoločnými prioritami našej cirkvi je rozširovanie cirkví do nových oblastí a duchovná obnova zborov. Ak pod rozširovaním cirkvi do nových oblastí rozumieme aj zakladanie zborov, potom je namieste otázka, aké zbory chceme zakladať? Aké má byť základné teologické presvedčenie novovznikajúceho zboru vrátane jeho učenia o hriechu, o spáse, o Kristovi, o cirkvi, o jej poslaní a konečnej nádeji... Kto bude za to zodpovedný a komu sa bude zodpovedať? A má sa niekto niekomu zodpovedať? Navlas rovnaké otázky, no v zložitejšom kontexte, si potrebujeme klásť aj pri duchovnej revitalizácii zborov. Do akej teologickej a praktickej podoby zboru sa majú tieto zbory prebrodiť, preputovať na ceste obnovy?

Niekoľko rôznych zložiek teológie som uviedol preto, že vidím, ako sa občas oddeľuje učenie o spáse od náuky o cirkvi, či učenie o cirkvi od náuky o Kristovi a podobne. Lenže v Božom diele s Cirkvou je všetko konzistentne prepojené a tesne spolu súvisí. Kristológia má svoje jasné prejavy a dôsledky v učení a živote cirkvi a rovnako aj v učení o spáse atď. Ide o organické súčasti systematickej teológie, z ktorej nie je možné jednotlivé časti vynechávať. Nevieam, kde má toto oddeľovanie príčinu. Možno v osobných teologických preferenciách alebo v tom, že odmietaeme kompaktnejšiu náuku kvôli tomu, že sa nám zdá limitovaná a zväzujúca. V obave zo stuhnutosti a chladnej dogmatickosti sa zbavujeme reformačných presvedčení, ba vidím, že niekde je tendencia modifikovať aj učenie apoštolov Pána Ježiša Krista.

Náš problém je však ešte širší a možno aj hlbší. Žiaľ, tiež v súlade s filozofickým podhubím doby sa už aj pri nás zreteľne prejavuje to, že deklaratívne sa vieme hlásiť k jednému presvedčeniu, avšak pri jeho reálnej aplikácii ideme aj nezlučiteľnými cestami. Tento (hermeneuticko-aplikačný) fenomén sa neprejavuje iba pri uplatňovaní Duchovných zásad Cirkvi bratskej, ale už aj v prístupe k Svätému Písmu: Či ho chápeme a prijímame ako Božie slovo, ktoré nás záväzne vedie, alebo či je to len slovo o Bohu, ktoré nás motivuje.¹

V dôsledku toho sa polarizujú postoje a polarizujú sa aj očakávania. Jedni chcú, aby veci išli takýmto vývojom ďalej, iní volajú po nejakej autorite, ktorá by veci definovala, rozhodovala aj vyžadovala. Pre niekoho je súčasný stav už príliš široký a s prikrčenými plecami sa vo svojom zbere usiluje o zúženie v rámci možností. Pre iných je súčasný stav nenáležité obmedzujúci a preto si ho voľne rozširujú. Dobrým príkladom sú problémy s automatickým prevodom členstva zo zboru do zboru. Horúce chvíle nastanú, keď príde pokus z jednej či druhej strany o kodifikáciu rozšírenia alebo zúženia v niektorej oblasti. Faktom však je, že reálne prevláda tendencia posúvania hraníc teologických presvedčení a praxe ďalej, než boli doteraz. Zbory, staršovstvá a kazatelia reagujú tým, že život zborov sa viacej individualizuje a fragmentuje. Toho, čo je spoločné, ostáva prakticky čoraz menej. Meno síce máme spoločné, rovnaké, ale... A ešte spoločné peniaze... Aj niektoré dokumenty...

V tejto situácii sa ozývajú, obávam sa, že celkom vážne, ľudia, ktorí hovoria, že keď sa toto či ono dostane do Zásad (Poriadku, Ústavy, zboru), tak odídu z cirkvi. Niekedy hovoria s podtónom vydierania alebo manipulácie. Lenže rovnako reagujú aj tí, ktorí sa obávajú opačného prístupu. Každý postoj má svojich advokátov aj fanúšikov. Do reálnej teologickej diskusie vstupuje čoraz menej kazateľov, a o členoch staršovstiev to platí ešte viac. Málokto chce získať nelichotivú nálepku liberála, fundamentalistu, konzervatívca, progresivistu, buriča, deliča. Príčinou je aj slabšia teologická gramotnosť, hoci dostupných zdrojov je toľko, ako nikdy doteraz. Alebo je problém práve v tom, že v širokej škále rôznych teologických smerov a interpretácií nechceme riskovať jednu cestu. Opúšťame

¹ O dôležitosti nášho postoja k Písmu pozri Kevin DeYoung, *Vezmi Boha za slovo* (Di-dasko, Kroměříž 2016).

biblické teologické myslenie, zamieňame bibliovosť s biblickosťou² a stávame sa filozofujúcimi pragmatikmi alebo čakáme na výsledok zápasu, aby sme sa pridali k víťaznej strane. A nie sme ďaleko od toho, že vlastne si každý ide svojou vlastnou cestou. Lenže toto asi nie je cieľavedomý život zapojený do Božej misie.

Kresťania si vo svojej histórii museli vždy definovať alebo renovovať svoje teologické východiská a presvedčenia práve v časoch, ktoré boli myšlienkovovo/ideovo turbulentné. To im umožňovalo nájsť zjednocujúcu bázu pre ich vieru aj konanie. Prekvapil ma odpor niektorých kazateľov a starších, keď som pred rokom otvoril tému *Ako sa viacej priblížiť biblickému modelu vedenia zboru staršovstvom*. V praktickom živote zboru je máločo dôležitejšie ako pastieri a učitelia zboru. Pritom sa ešte nič nešlo meniť – boli to zásadné podnety pre diskusiu a hľadanie riešenia nášho reálneho problému. Je zrejmé, že heterogénnosť – duchovná a aj funkčná – nášho zväzku zborov narastá. Revitalizáciu zborov deklaruje ako prioritu, no keď máme pred sebou deväť znakov zdravého zboru, odmietavo s nimi polemizujeme a hľadáme iné, originálnejšie prístupy. Je mi vyčítané, že chcem(e) cirkev teologicky zužovať. Bratia, sestry, bol by som rád, keby sa aspoň zastavilo jej postupujúce a neriadené teologické rozširovanie. Lenže ak sa nezastaví, kde skončíme?

Príčiny obáv z rozdelenia na jednej strane a z teologickej vyprázdnenosti a nekonzistentnosti na druhej strane majú svoju historickú dynamiku – homogénnosť resp. heterogénnosť komunity/cirkvi sa v čase mení. Pri vzniku nejakej komunity (napr. zárodok denominácie) je jadro ľudí, ktoré formuluje jej presvedčenia, víziu, zámery, ciele, prostriedky a zároveň ich stelesňuje a autenticky aplikuje. Ak sa chce jednotlivec alebo skupina k tomuto jadrú pridať, očakáva sa od nich dobrovoľná akceptácia toho, čím tá komunita je. Komu to nevyhovuje, ten sa nepridá a skoro nič tým neriskuje. Môže sa pripojiť inde, alebo nikde alebo začne sám budovať niečo nové. Nie je povinný sa pridať a nemá ani automatické právo sa pridať. Ak sa pripojí – a vie k čomu a prečo sa pripojil – zvyčajne je dlho lojálny. Tento proces môže vydržať pomerne dlho, bez

² Pod pojmom *bibliovosť* myslím mechanické používanie textov zo Svätého Písma a/alebo ich aplikáciu bez zváženého literárneho, historického a teologického kontextu. Pod pojmom *biblickosť* myslím pochopenie a aplikáciu textov zo Svätého Písma v rámci konzistentnej biblickej a systematickej teológie.

veľkých výkyvov do tretej generácie. V tretej generácii a ďalej už nie sú prítomní otcovia zakladatelia, už nestelesňujú ani autoritu pôvodných ideí a hodnôt ani ich aplikáciu. Aktívne misijné pôsobenie však do cirkvi nevyhnutne prináša nielen nových ľudí, ale aj nové situácie, výzvy, otázky, problémy, idey a hodnoty, ktoré už nie sú len pred bránami komunity, ale akoby vyrastali z jej vnútra. Ich nositeľmi aj šíriteľmi sú „inside-ri“. A tu sa už nedá použiť to pôvodné vstupné kritérium dobrovoľného súhlasu. Najmä vtedy nie, ak pôvodné zásady/základy sú nepísané alebo redefinované. Namietajúci, nesúhlasiaci alebo inak súhlasiaci sú už vo vnútri a podľa toho, s akou agendou a ako intenzívne vystupujú, podľa toho rastie turbulencia v kedysi viac-menej zjednotenej komunite. Pokiaľ sú nakoniec zmeny potvrdzované významným konsenzom, hladina sa upokojí a život všetkých lojálne zapojených môže ísť pozhnane vpred. Lenže ak zmeny nemajú jednoznačnú podporu, stretnú sa s odporom – tichým alebo verejným. Ak sú presadené väčšinou, vyvoláva to silný tlak na tých, ktorí zmenu nechceli. To je vážna príčina delenia cirkví alebo zborov; a keď nie delenia, tak odchodu tých, ktorí zmeny a posuny nemôžu pre svoje svedomie alebo presvedčenie akceptovať. Bez ohľadu na to, aký bol charakter zmien – či bol vskutku bohumilý alebo nie.

Domnievam sa, že sa nachádzame v takejto situácii. Určite to nie je celá realita, ale jej dôležitá časť. No napriek tomu čím prechádzame, Kristovo dielo je nezastaviteľné. Jeho Svätý Duch povoláva, vystrojuje, zmocňuje a posielá svätých do diela evanjelia. Naše zbory sú tým miestom, kde sa toto deje. Niekde sú k tomu výborné celkové podmienky a celý zbor tým žije, niekde je to zložitejšie a bratia a sestry sú viacej odkázaní na vlastné osobné zdroje bez významnej podpory komunity. V každom prípade je treba si pripomínať a duchovne sa budovať v našej identite Kristom vykúpených a Duchom premieňaných hriešnikov. Ako osobne napredovať: Hľadajme si jedného alebo dvoch ďalších kresťanov, s ktorými sa budeme sýtiť z Božieho slova; aplikujme to, čo nás učí Písmo; hľadajme a využívajme každú príležitosť pre službu a zdieľanie evanjelia ľuďom, ktorí sú okolo nás; povzbudzujme sa vo viere, k láske a dobrým činom; vrúčne a vytrvalo sa modlime za kazateľa a starších v našom zbore, aby boli Kristovými podpastiermi; vyhľadávajme, povzbudzujme a ustanovujme takých starších a kazateľov, ktorí sú oddaní Božej misii.

Kniha o duchovnom vedení zboru³ je veľmi užitočná aj pre všetkých členov zboru, aby poznali kvalifikáciu pre starších, aby vedeli, čo je úlohou starších, čo od nich môžu a majú očakávať. Modlime sa v súkromí aj verejne za to, o čo ide Ježišovi v cirkvi a vo svete. Aby nám dával to, čo potrebujeme, nie to, čo chceme. Aby nás Svätým Duchom premieňal do svojej podoby a uschopňoval plniť to, čím nás poveril.

Bratia starší, bratia kazatelia, usilujme o zdravie zborov, ktoré nám Pán Cirkvi zveril do starostlivosti. Majme odvahu k reflexii toho kým sme; čo, prečo a ako robíme: Rozvíjajme zdravé prvky zboru podľa príkladu apoštolov, ktorí nám v Ježišovom mene odovzdali nadčasové pravdy.⁴ Budujme všímavú vzájomnosť: Neraz odo mňa alebo od Rady očakávate, že zareagujeme na niečo, o čom vy viete oveľa skôr. Prosím vás, ak nejaký zbor, aktivita alebo človek vyvoláva u vás rozpaky, stretnite sa s nimi, pýtajte sa, vysvetľujte, argumentujte a nečakajte len na zásah „zhora“.

Na konci týchto úvah však ostáva na stole otázka, ako sa v cirkvi postavíme k výzve, ktorá sa týka spolužitia odlišných, protichodných až navzájom sa vylučujúcich presvedčení a postojov. Akú mieru diverzity unesieme? Ako usporiadať funkčné vzťahy v denominácii tak, aby sme sa vzájomne neohrozovali? To je môj hlavný podnet na premýšľanie a do diskusie. Ak to považujeme za vedľajšiu tému, ktorá nevyžaduje zvláštnu pozornosť, môžeme uvažovať a diskutovať napríklad o tomto:

- Čo vieme, čo nevieme, čo máme a čo potrebujeme pri práci v rómskych komunitách.
- V čom je úžitok a v čom sú limity automatického prevodu členstva medzi zborní.
- Ako nám posluži nový spevník, ktorý sa pripravuje?
- Nebolo by pomocou, keby sa pre výber a ustanovovanie starších zdefinovali len nutné základné podmienky a detaily by si riešil každý zbor sám?

³ Jeramie Rinne, *Starší zboru – ako sa pastiersky starať o Boží ľud podľa Ježišovho príkladu* (ReFormatio - Porta libri, Bratislava 2018).

⁴ Mark Dever, *Zdravá cirkev – 9 znakov zdravého cirkevného zboru* (ReFormatio - Porta libri, Bratislava 2018).

– Ako v budúcnosti deliť obmedzený finančný príspevok štátu medzi rastúci počet zborov/pracovníkov?

Bratia a sestry, ďakujem za vaše modlitby, povzbudzovanie, trpezlivosť a lásku a zdieľam s vami apoštolské požehnanie:

S radosťou budete ďakovať Otcovi, ktorý vás urobil účastnými na podiele svätých vo svetle. On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov. Kol 1:12-14